Anul I No. 11—12 — Anpre Lunar — Septembrie 1941

GLASUL TINERETULUI

— Organ de propagandă al „Editurii Noastre" din București pentru Ardeal —

Director :	Redacția :	Director fondator :
NICOLAE GRAUR	Com. Dârste, 63 Brașov	MARE EMANUIL

Înregistrată la Trib. Ilfov sub No. 129 din 25-XI-1940.

BIBLIOTECA SĂTEASCĂ „ASTRA" BRAȘOV

GLASUL TINERETULUI

ABONAMENT:
Elevi 80, Intelectuali 100, Instit. şi Autorit. 200,
De sprijin 500, Străinătate 200

CUVÂNT FINAL

Mi s'a cerut ca să scriu despre sărbătoarea sufletească ce ne emoţionează la gândul că îndreptarul acesta de curată şi neprecupeţită muncă pe altarul culturii naţionale, a împlinit 12 luni de continuă apariţie.

Mare lucru nu este acest eveniment, pus alături de munca uriaşă ce trebue depusă spre a ridica nivelul nostru literar şi cultural, la înălţimea culturilor străine.

Gestul nostru pare neînsemnat faţă de strigătoarele nevoi prin care trecem şi imensele defecte de care suferim şi la a căror îndreptare pleiada intelectuală trebue să depună aridă şi tenace muncă.

Dar dacă comparăm şi punem strădania acestei reviste la picioarele zidului de greutăţi ce se ridică în faţa acţiunilor culturale în vremurile de azi, munca depusă în aceste douăsprezece luni este nespus de mare.

A scoate o revistă în zilele de azi, o revistă literară, acum, când fiecare trebue să se gândească mai mult la codrul de pâine pentru ziua de mâine, este o cutezanţă egală cu nebunia asvârlirii pe fereastra falimentului a slabelor posibilităţi de care mai putem dispune.

Dar nebunia aceasta trece neobservată dealungul entuziasmului nostru, entuziasm specific Românesc, cu care suntem lamentaţi în orice împrejurare, fie pe front, fie în viaţa noastră particulară.

Datoria trebue să fie la postul ei de permanentă comandă şi emoţionantă veghe.

Elementul Românesc este permanent în nota cerinţilor: pe

front se luptă zi și noapte, conștient de marea lui chemare în lupta de îndărjită distrugere a dușmanului universal: comunismul iar în viața socială se luptă zi și noapte pe frontul cultural pentru promovarea culturii naționale și inobilarea elementului și ideii naționale, spre o fixare gloriosă a Românismului în incinta marilor culturi moderne.

Astfel stau lucrurile în momentul în care noi am lucrat la zidul acestei piramide Românești, douăsprezece luni de apariție regulată.

Cu această ocazie mulțumesc tuturor celor care ne-au ajutat cu abonamentul și banul la întreținerea focului sacru ce a pâlpâit și pâlpâe în facla acestei curate tribune de expresiune pur Românească.

Nicolae Graur

Prieteni

Lui N. N.

De azi înainte vreau să fim prieteni
Vreau să am un frate, un frate de cruce.
Mi-s'a urât singur, vreau să am tovarăș
Să mă însoțească ori unde m'oi duce.

Și neclintiți în fața vijeliilor vremii,
În fața valurilor crude ale vieții,
Vom străbate ani cu fruntea senină,
Cu sufletele strânse în pragul tinereții.

Pe ruina suferinței comune depe vremuri
Ne vom clădi castelul prieteniei sfinte.
Vom împărți durerea și bucuria vieții
Și rămânea vom frați în funduri de
mormînte.

Nicu Popescu Jan

Reflexii sinucise

Zâmbetul se colorâ şi apoi se sinucise ca orice reflexie a apei.

Din adâncurile amiazei, pădurea culese mărgăritarul pierdut din sânul Elizei.

Îl ascunse într'o scorbură — din inima copacului până când o altă nouă fată va trece acompaniată de râs, de dragoste şi de un cântec de înger.

Prin umbrele ei firmiturile de zuă se strigau şi se adunau, veniau dela marginea orizontului iar moartea se furişa disperată în dosul vederilor.

Crimele ei se indentificau cu păcatele şi de aci dureea apăsa mult ca un munte golaş pe o turmă de oi flămândă, fluturi şi paenjeni se svârcoleau spânzurați de cârligele razelor.

Fiecare mişcare a lor era un subiect de poem întotdeauna stârnind o mirare a savantului.

Materia era aur şi ochii lunii treceau prin ea cum trece cometa gândului, cum se nasc voluptăţile, cum trăeşte o noapte pe ocean şi cum decorurile sufletului şi ochiului înbulzesc viaţa.

Mirnin privea neclintit dintr'un cerdac ales din vârsta copilăriei la lună, care începuse să îşi verse lichidul în stropi de iubire.

Târziu începu să întrebe de Elia, pe fiecare dumbravă, pe fiecare boschet, pe fiecare strop de rouă, pe fiecare stâncă, pe fiecare aiurială sau vedenie, pe fiecare frunză şi firicel de iarbă, pe fiecare stafie din halucinaţie dar nu răspunde nimeni.

Plecă. Masa figurii sale mergea în tăcere prin toate gangurile, prin toate fiordurile norilor de groază, merse până ce greutatea imaginei lui obosise.

Târziu îşi dete seama că Elia nu se născuse şi nici măcar nu se anunţase că se va naşte în acest veac.

Plânsul său de aci va fi necurmat. Nu putea să-l mai înpace nici-o rugăminte a vreunei fiinţe, nici frumuseţea sublimă a pădurii, nici a isvorului cu oglinzi de onisc, ce după fiecare îngenunchere erau tot mai clare, tot mai fermecătoare.

Toate castelele la cari trebuia ca să ajungă se dărâmaseră, toată iubirea din care se hrănea se evaporase.

De aci înainte dorea să posedeze nesimţirea, să locuiască într'o casă fără ferestre şi fără uşi, dorea să se dizolve mai repede în capilarele pământului.

Sulţe de lumină în fascicole mari se înălţau deasupra apei, loveau frunzele în dungă, apoi rădea zănatec cu fiecare moarte a magiei din rotundul picăturei de rouă.

Totuşi Elia se strecură pe toate intrările singurătăţii ca să-l mângâe, dar el începuse să se urască pe sine că nu putea să se sinucidă.

Dorea libertatea, voia să rupă lanţurile amintirei.

Dorea să fugă în alte părţi sălbatice şi fără viaţă.

Dorea să se transforme în fum ca somnul în vis.

Mihail Sabini

Epigrame

Unui cititor cu o bibliotecă imensă

Că eşti cititor tu te pretinzi,
Şi ai chiar cărţi azi căutate
Dar vrând să nu le murdăreşti
Le ţii în rafturi netăiate.

Unui coleg literat

Că faci mereu literatură
Ţi-e toată ştiinţa cunoscută,
Dar până unde vei ajunge
Când la franceză tu eşti bâtă!

Unuia ce m'a rugat să-i fac o epigramă

Mi-ai spus să-ţi fac o epigramă
Prin care să-ţi arăt mândria;

Te 'ntreb: Numai din epigramă;
Îţi va vedea lumea., prostia?

Lui X tăticu-i-a pus dinţi de aur

Văzând că dinţii-i s'au slăbit
I-a pus de aur. Ca părinte
S'a 'ngrijit de el. Mă 'ntreb:
Va face astfel şi la.. minte!?

Unui sentimental scriitor

Iubitei i-a promis că scoate
Romanul ei, Prima iubire
Dar l-a lăsat.. şi-acum plângând
El scrie.. Prima despărţire!

Unuia ce face pe filosoful

Spunea cineva odată:
A tăcea-i filosofie .
Vrând să fie filosof
El tace.. însă din prostie!

Epitaf pe mormântul unui elev

Doarme în această groapă
Un elev manierat.
A murit sărmanul tânăr
De algebră.. sucombat.

Pe mormântul unui epigramist

Trecu în lumea cealaltă
Şi plăti morţii vamă,
Sperând că poate găseşte
Spirit pentru epigramă.

Pe mormântul unui poliţist

Poliţistul Ghiţă Hâncu
Trecu 'n lumea nopţii albă,
Dar muri la datorie
Păzind crâşma lâng'o halbă!

Mişu M. Popescu

UN AN DE MUNCĂ

Cu numărul de față 11 și 12 Revista Glasul Tineretului împlinește un an de apariție: un an de muncă și de jertfă pentru cultura poporului Român.

Eu nu solicit laude pentru sacrificiile mele depuse în acest an.

Cer însă să fiu sprijinit cel puțin cu micul abonament achitat la zi.

Mare Emanoil

Nu am avut și nu avem subvenții sau ajutoare dela nici-o autoritate, ba chiar când am cerut, ori am plecat după subvenții, am fost refuzat.

Cred că în anul ce urmează voi găsi mai mulți abonați și sprijinitori.

Noi ne-am făcut pe cât am putut datoria de a vă trimite în fiecare lună „Glasul Tineretului."

Vă rugăm și pe dv. să ne trimiteți sumele datorate.

E o datorie elementară de a vă plăti serviciul ce vi s'a făcut.

Ţin să aduc cele mai sincere mulţumiri, mai ales „Editurii Noastre' din Bucureşti, d-lui director Nicolae Graur. d-lui Redactor Ion G. Platoagă şi neobositului nostru colaborator şi sprijinitor Nicolae Isac din Huniedoara.

Deasemenea mulţumim călduros colaboratorilor, abonaţilor şi cititorilor, care au înţeles cu un ceas mai de vreme că este o datorie de drept comun pentru achitatea abonamentului.

Glasul Tineretului îşi va purta şi pe viitor numele.

Glasul Tineretului este simbolul credinţei supuse M.S. Regelui Mihaiu I şi se luptă numai pentru promovarea culturii Româneşti şi epurarea ei de influenţa nefastă a ideilor comuniste.

A trecut primul an de muncă şi aparitie neîntreruptă şi anul acesta e semnul deplinei bărbăţii!.

Mare Emanoil

Un an

E-un an decând pornirăm neputincioşi la drum.
E-un an decând deschidem cărări necunoscute
Ascunse de'ntuneric, neumblate, mute,
E-un an decând străbatem al vremii aprig scrum!

Cu 'ncredere în noi şi cu speranţe vii
Setoşi de biruinţe şi dornici de lumină,
Ne-am luat de-un an toiagul şi fără de hodină
Am tot umblat prin ţară, prin munţi şi pe câmpii.

Am întâlnit necazuri, dureri şi suferinţe
Dar toate le-am învins şi-am mers tot înainte
Să ducem „Glasul "nostru cu năzuinţe sfinte
In toată ţara asta, pierdută 'n umilinţe/

Am reuşit în parte dar vom lupta'nainte,
Căci misiunea noastră de-acuma e mai mare:
Să ducem biruinţe şi să mutăm hotare,
Să ducem glasul nostru şi celor din morminte.

Mişu Popescu Jean

Activitatea creatoare, ştiinţifică şi culturală a „Editurii Noastre" Bucureşti

Nu toate tiparniţele şi editurile din ţară îşi au un ol creator cultural, şi stiinţific, de care să ne putem hândri.

Aceste tiparniţe şi edituri sunt rari.

n acest veac de materialism, tiparniţele şi edituri reliste dau faliment.

Foarte puţine, supra vieţuesc, şi şi pot duce cu emai şi trăinicie activitatea şi manifestările lor apostolice.

„Editura Noastră", condusă de D-l Nicolae Graur, unoscutul literat şi critic al acestui timp, se bucură de fi una dintre cele mai protejoase şi mai însemnate edituri, ale intelectualilor dela sate şi oraşe, preoţi şi nvăţători, profesori, studenţi şi cărturari.

Este singura tiparniţă din România, care s'a pus n slujba cărturarilor creatori de suflet nou, şi cu puerile ei modeste, a reuşit să editeze în timp de 10 ani este 200 de scriitori unii începători iar alţii destul de unoscuţi publicului nostru, a adus la lumină oameni i opere, frământări şi gândiri, lumini si creaţii selecte

Am auzit adeseori vorbindu-se că „Editura Noastră" e modestă

Da, e modestă ca orce apostol.

Ajută în dreapta şi în stânga, şi scoate zilnic la lumină, comori de gânduri sufleteşti şi le face accesibile luminii.

Ea nu a pus în cumpănă nici odată banul.

La ea totdeauna idealul a fost mai puternic şi hotărâtor.

In toate colţurile României, „Editura Noastră" îşi are cuvântul.

Ea reprezintă o adevărată mişcare culturală, o mişcare nezgomotoasă, dar apostolică.

Dela Hotin la Turnu Severin şi din Cetatea Albă la Oradia, pe toate meleagurile, „Editura Noastră", condusă de Dl. Nicolae Graur, şi-a semănat rodul luminilor.

Zeci de învăţători şi de preoţi, profesori, studenţi, şi elevi, ba chiar plugari şi elevi de şcoli primare simt

o bucurie curată, știind că din modesta și rodnica tipar-niță dela București, le sosește în fiecare săptămână sau lună, mesagii de gând și spiritualitate proaspătă. In cei zece ani de culturală activitate „Editura Noastră" a făcut progrese reale.

Vom face într'o serie de studii, analiza amănun-țită, a tuturor cărților, apărute în „Editura Noastră", ținând seamă de veracitatea problemelor lor pe specialitate, cărți de folos, de poezie, de teatru, romane, știință, sociologie, economie, etc.

Numai în felul acesta vom putea să arătăm că „Editura Noastră" reprezintă atât prin cărțile pe care le tipărește, cât și prin colaboratorii săi dela revista „Luceafărul literar" și „Revista Școlarilor" o puternică acțiune culturală în România care poate fi comparată cu acțiunea realelor teascuri românești, cari au făcut farmecul și lumina veacurilor trecute.

Modestia cu care lucrează tiparul „Editurii Noastre" este caracteristică, și mai mult decât lăudabilă.

Acțiunea culturală a „Editurii Noastre" merită să fie cunoscută, urmărită, studiată.

A face parte din această întinsă și puternică mișcare culturală și intelectuală este o cinste.

Știm cu toții, că marile edituri ne-au închis ușa în nas, sau ne-au pus în vedere să deschidem pungile noastre de aur dar noi, învățătorii, preoții, profesorii, etc, nu avem decât aur spiritual, ne mulțumim cu. modestul tipar al „Editurii Noastre" după potriveala pungii noastre.

Acum vor înțelege cetitorii din țară, dece revista „Ev Nou" și colecțiile bibliotecilor ei, apar la această tiparniță, ținând seamă de modestele noastre puteri materiale. Dar acest lucru e de mică valoare.

Valoarea spirituală este cea adevărată.

Aducem elogii acestei tipărnițe, cărților și revistelor scoase de sub teascurile ei, nu pentrucă ea ne găzduește cu o mică chirie, ci pentrucă vedem în activitatea ei o puternică mișcare culturală.

Vom analiza pe rând toate categoriile de opere apărute la „Editura Noastră" și vom vedea că faptele vorbesc.

Simţim o deosebită bucurie ca în mijlocul egoizmului şi materialismului actual mai există şi idealista acţiune culturală literară şi ştiinţifică a „Edituri Noastre" care trebue cunoscută de contemposani, pentrucă reprezintă o modestă, întinsă şi puternică forţă intelectuală şi culturală.

Prof. Roman Boca

Dorul copilului român

De-un an tăicuţul lui e dus,
Să lupte la hotar,
Şi-aşteaptă-acum cu dor nespus
Să-l vadă, da'n zadar!

Întreabă'n fiecare zi,
Uitându-se din prag:
„De ce măicuţă n'o veni,
„Taicuţul meu cel drag?"

Ştergându-şi ochii'nrouraţi,
Ea îi sărută apoi:
„Sunt, mamă, oamenii plecaţi
„Să lupte la războiu!"

„Dar va veni, când cel păgân
„Ce n'are Dumnezeu,
„Va fi sdrobit" şi la-l său sân,
Se strânge tot mereu.

Şi ochii lui de îngeraş,
Căutând spre ea, în sus,
Se roagă: „Doamne, pe vrăjmaş
Să-l bată cel ce-i dus!"

I. Constantinescu-Albu

Versuri de primăvară

Primăvara mult iubită,
A sosit iar pe la noi.
S'a topit iarăşi zăpada
De pe deal, de prin zăvoi.

Mii şi mii de floricele;
Au eşit acum prin crânguri,
Iar cocorii prin văzduhuri
Vin agale; rânduri, rânduri.

Peste câmpul plin de viaţă,
Soarele din nou zâmbeşte
Iar pe-a pomilor mlădiţe.
Mugurelul iar plesneşte.

Sus în slăvi iar se ridică
Drăgălaşa ciocârlie.
Peste tot e numai cântec,
Totu-i plin de poezie..

Sus pe dealuri şi pe coline,
Lângă turmele de oi,
Vesel se 'mpleteşte doina
Din caval sau din cimpoi.

Primăvară, primăvară!
Toată iarna te-am dorit,
Tu renaşti toată natura
Ţi urăm; Bine-ai venit!

Ion Gh. Plaioagă

Unirea

O, cât de mult au suferit Românii,
Până ce visul lor — visul unirii,
A devenit obiectul răsvrătirii
În contra celor ce le erau stăpânii.

Și țelul scump — clipita desrobirii
A fost prilej nefast pentru păgânii
Cari le sugeau și sângele, hapsânii!
Și când sună ceasloul înfrățirii

Cei ce visau unirea strămoșească,
Cu moartea lor plătit-au răsvrătirea
Dar au murit, înșaptu nd unirea.

Se cade dar ca glia strămoșească
Să fie zi și noapte apărată,
Spre-a nu mai fi de loc înstrăinată.

Nicolae Graur

Indemn

Nu întârzia a te întoarce la Domnul și nu amâna din zi în zi, căci fără de veste va isbucni mânia Domnului și în ziua răsplătirii vei fi dat peirii.
(Iisus C. 5 v. 7)

Dragi tineri și tinere, care citiți aceste rânduri, vouă mă adresez cu aceste cuvinte:

Azi, mai mult ca ori când, noi tinerii vom trebui să cunoaștem cât bine ne a făcut și ne face nouă Domnul Dumnezeu.

In aceste timpuri grele — deci trebue să mulțumim Lui pentru toate.

In ce fel? El singur ne arată: Să părăsim tot ce este rău în noi, să ne naștem din nou, căci numai lepădând dela firea noastră toate păcatele prin sfânta mărturisire

ne vom putea înoi cu Harul Sfânt, prin sfânta împărtășanie care este chiar trupul și sângele Domnului nostru Iisus Christos, ca la urmă, împăcați cu El, să putem călca pe urmele lui, până la sfârșitul vieții noastre — iar la judecata ce va să vie vom primi din mâinile lui cununa cea nevestejită.

Deci nu trebue să întârziem a ne întoarce la el, amânând pentru mai încolo, la bătrânețe sau că suntem tineri și, n'am păcătuit cu nimic, căci numai pentru păcatele noastre, atât ale celor tineri cât și ale celor bătrâni, suferim toate aceste, ca secetă, cutremur, războiu și ploi mari.

Să facem cât mai mult binele. Cei care au brațe de muncă să ajute cu drag la munca câmpului, spre a înlocui acele brațe, care se află pe front, luptând pentru țara noastră scumpă, apărându-ne pre noi de vrăjmașii cei nevăzuți, acei fără de Dumnezeu.

Cei care au bani să mângâe pe cei necăjiți ajutându-i, iar mai pre sus de toate să fie ajutate familiile eroilor noștri și răniților, care zac în sutele de spitale de pe întinsul țării.

Așa că: La luptă pentru cunună
Iubește aproapele
Și jos cu păcatele

și să zicem cu toții: Slăvit să fie Domnul pentru toate.

Marioara Ciclan

REDACȚIONALE

1 Ori ce cerere de abonamente trebue însoțită de cost conform tarifului.

2 Trimitem un număr cerut de probă gratuit.

3 Manuscrisele, schimbul de reviste, cărți pentru recenzii se vor trimite pe adresa d-lui Mare Emanoil com. Darste Jud. Brașov.

4 Autorii sunt rugați a-și trimete redacției operile, spre menționare și recomandare.

5 Solicităm ziarele, revistele să ne accepte înschimbul.

6 Cine reține un număr se consideră abonat.

7 Suntem dispuși a avea corespodenți în toate localitățile. Cine dorește să fie numit corespodent al Revistei în scop de a o răspândi și a face abonați, precum și a ne ține în curent cu toate noutățile literare este rugat a ne trimite 2 fotografii pentru legitimație.

Dedicaţie

Revistei „Glasul Tineretului"

A trecut un an de când glasu-ţi blând am auzit;
Floricică legănată de-un părinte ce n'a dormit
Rar gândind mereu la tine şi la viitorul tău
Şi de câte ori gândind a uitat de lutul său.
A trecut un an de când ai pornit cântând prin ţară
Răspândind lumină, cântec, veselie şi apoi iară
Întorcându-te acasă ţi-ai umplut din nou „cuprinsul"
Şi ai pornit din nou la drum ca să saturi pe tot însul.
Lucru greu şi uneori fără pic de răsplătire.
Lucru greu dar cine are în al său suflet iubire
Către slova culturală, din belşug se dăruieşte
Pentru ţara ce-i e scumpă, pentru ţara ce iubeşte
Când te pui aşa şi zici; Ei, un an nu-i lucru mare
Nu e după cel viclean, nu e după cel ce n'are
Nici un pic de judecată. Dară după cel cuminte,
Este lucru mare-o zi şi cu laude-n cuvinte;
Cel ce orişice începe trebue încurajat
Să ajungă până la punctul ce de ţintă şi l'a luat.
„Glasul Tânăr" să trăiască, să ne fie sacru foc
Iară ţara românească să se facă iar la loc!

Nicolae M. Isac

Tulnice

Seara, când luna candelă s'-aprinde,
Tulnicile'n fecare sat moţesc,
Trecutul ni l cântă, iar codrii vuesc
De cântul ce peste ţară se'ntinde

Sfios încep cu'ntorsături de doină
Şi fluerul lui Iancu 'n ele-şi cântă,
Munţilor dragi, jalea cea mare şi sfântă,
Ce-apoi se perde'n neagra nopţii taină,

Căci cântul mai viu acuma răsună
Şi focuri încep să s'aprindă la stâni,
Iar din mormânturi mereu tot es bătrâni
Şi-odată cu ei, revolta strămună,

Sosesc tribunii din funduri de groapă,
Temniţi se sparg, grijuri şi funii se rup,
Iar Horia strânsu-şi a carnea pe trup.
Dela răspândii, din vârfuri de ţeapă.

Tulnicele îngână domol o rugă,
Iar Crişan, împreună cu alţi trei popi,
Binecuvântă oastea bravilor Ţopi,
Ce-i groţilor stăpână şi nu sluga.

Glasul tulnicelor, prin ritmul vioi,
Noapte întreagă vesteşte, harnic pitac,
Din Vidra şi Abrud la Zlatna şi Albac,
Lupta morţilor cu-a lui Arpad strigoi.

Când Luceafărul de ziuă răsare,
C'un vuet prelung cântarea se gată,
E răcnetul lui Horia pe roată
Ce mustrător ne striga, răsbunare".

George Hanes

Cronica literară

Dl Gh. Nicolau apreciatul publicist din Galaţi, ne trimite un volum intitulat „Sfântă Ţară Românească" un mănunchi de scrieri atât de frumoase asemănătoare cu un buchet de flori, cu parfum îmbătător.

Munca pe care o depune d-l Nicolau pe acest tărâm corespunde cerinţelor actuale, deci merită de a fi apreciată de toţi, aşa după cum cred, că activitatea sa trebuie răsplătită.

FLORI DE PĂ CAMPIE

Strigături Ghelărene

Şedeţi fete pe gunoi
Pân' vin cuscri pe la voi
Cu căruţa cu trei cai
Când ar fi Paştile'n Mai.

La ospăţ, la voie bună
Toate fetele s'adună,
La plivit şi la săpat
Nu le poţi scoate din sat

Nici cu cai de la 'mpărat..
Fetele de la Ghelar
Au oprege şi pieptar
Şi se poartă rumenite

Numai ca să se mărite..
Măi bădiţă puiule
Nu crede mincinile
Ce le spun cătelele.

Ele mint focul le bată,
Numai ca să ne despartă.

Cules de: Radu Ioan
Com. Ghelar
Hunedoara

REVISTE PRIMITE

Cetatea Moldovei (Iași), Revista Științifică Adamachi (Iași), Biserica și școala (Lugoj), Informatorul comercial al cooperației (Buc.), Marea Noastră pentru tineret (Buc.), Luceafărul literar (Buc.), Sfetnicul Vieții (Buc.), Indrumătorul Nostru (Buc.), Revista limbii și culturii Germene (Buc.), Bulet. Cărții Rom (Buc.), Panorama (Buc.) Nev Europa, (Buc) Ararat (Buc.), Păstorul Tulovei, Revista științifică medicală (Buc.), Foaia învățământului, Pan Albastros, Perde Vară (Buc.), Viața (Roman), Lumina Creștinului (Iași), Curier Ieșan (Iași) Horia Cloșca și Crișan, Prietenia literară Slovar, Licurici, Columna lui Traian, Satul, Ogorul Școalei.

ZIARE PRIMITE

Gazeta Țara (Buc.), Ogorul (Buc.), Vocea Buzăului (Buzău), Garda, Arena Romanului (Roman), Gazeta Familiei (Buc.), Drum Nou (Buc.), Progresul (Buc.), Omul Nou (Călărași), Oltenia Economică, Gazeta Coperatorului (Buc.), Lumina Creștină (Craiova), Răsunetul (Lugoj), Românul (Tulcea), Foaia Noastră (Timișoara) Voința Banetului (Timișoara), Gazeta Transilvaniei (Brașov) Desrobirea (Alba Iulie), Nădejdea (Turnu Severin), Lumea și Țara (Buc.) Vremea Nouă, Pământul Altarul, Făclia, Scorul Românesc, Romanațiul, Muresul, Expresul, Unirea, Curentul Nou, Pâinea Vești, Avântul, Tribuna, Imparțialul. Drapelul, Libertatea, Informații Comerciale, Ploești. Drapelul Nostru, Conștința Națională, Gazeta de Vest, Gazeta Muncii Românești, Albastros, Tribuna Tineretului, Gorjanul, Gazeta de la Turda, Nord Vestul, Ev Elet, Foaia Poporului, Unirea Poporului.

Cărți primite la redacție

1) „Domnul Ministru a uitat" de F. M. Petre
2) „Sfântă Țară Românească" de GR. Nicolau

Abonații care an înțeles să sprijine revista "Glasul Tineretului" prin achitarea abonamentului.

Achitați pe 1an.

Ioan Dâmboi comerciant 100, Dolha Ioan meseriaș 100, Sulică Voicu acar 100, Ioan Popa 80.

Pe jumătate an:

Ioan Mircan com. 50

Pe un sfert an:

Elevi și Ucenici: Dragomirescu C-tin 20, Tamașam Ticu ,20, Drăgan Ioan 20, Constantin Bautu 20, Vasile Nicoară 20, Moise Petra 20, Moise Alexandru.

A V I Z

Cu data de 1 Septembrie se eliberează noul tip de legitimații, celeeliberate până la această dată nu mai sunt valabile, indiferent de ziua lor care trece pe anul 1942.

D-nii colaboratori, corespondenți, încasatori, vor trimite câte 2 fotografii pentru noul tip de legitimații.

Toate legitimațiile de culoare albastră nu mai sunt valabile,

VIZITAȚI BONBONERIA ȘI FRUCTĂRIA
Românească la
VASILE RUSU
Unde veți găsi cele mai proaspete fructe cu prețuri modeste.
— Str. Gheorghe Barițiu No. 9, Brașov —

— VIZITAȚI PIVNIȚA DE VINURI —
CONSTANTIN ALBU
Unde veți găsi vinuri din toate podgoriile cu prețuri reduse
— Calea Victoriei No. 61, Brașov —

„BÂRSANA"
S. A. R.
Fostă A. KOCIȘ
ȘI FII. S. S. A.
Fabrică de CHERESTEA ȘI PARCHETE Brașov
Cal. Bucureștilor 35, Tel. 1387, 2601.

Vizitați magazinul de coșuri de sub Sfat unde veți găsi coșuri de voiaj, coșuri de piață, geamantane împletite, coșuri pentru rufe și căruciore pentru copii cu prețuri modeste.

N. G. Comănescu
Sub Sfat Piața Libertății

D-lui _____